

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobkyně: **Palírna U Zeleného stromu a. s.**
sídlem Drážďanská 14/84, Krásné Březno, 400 07 Ústí nad Labem
zastoupená advokátem JUDr. Stanislavem Hospůdkou
sídlem Masarykova 1047/35, 400 01 Ústí nad Labem

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017 č. j. 38722/2017-900000-304.4, 38798/2017-900000-304.4, 38800/2017-900000-304.4, 38802/2017-900000-304.4, 38804/2017-900000-304.4, 38805/2017-900000-304.4, 38808/2017-900000-304.4, 38809/2017-900000-304.4, 38810/2017-900000-304.4, 38811/2017-900000-304.4., ve věci úroku z prodlení ze spotřební daně z lihu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. 33425/2017-900000-304.4, 33614/2017-900000-304.4, 33622/2017-900000-304.4, 33631/2017-900000-304.4, 33636/2017-900000-304.4, 33638/2017-900000-304.4, 33641/2017-900000-304.4, 33646/2017-900000-304.4, 33649/2017-900000-304.4, 33650/2017-900000-304.4, kterými byla zamítnuta odvolání žalobkyně a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 19. 5. 2016, č. j. 36443/2016-580000-31, 36452/2016-580000-31, 36464/2016-580000-31, 36480/2016-580000-31, 36496/2016-580000-31, 36512/2016-580000-31, 36518/2016-580000-31, 36529/2016-580000-31, 36541/2016-580000-31, 36569/2016-580000-31, jimiž celní úřad doměřil žalobkyni spotřební daň z lihu za zdaňovací období leden, únor, březen, duben, červen, červenec, srpen, září, listopad a prosinec 2011, a dále se domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017 č. j. 38722/2017-900000-304.4, 38798/2017-900000-304.4, 38800/2017-900000-304.4, 38802/2017-900000-304.4, 38804/2017-900000-304.4, 38805/2017-900000-304.4, 38808/2017-900000-304.4, 38809/2017-900000-304.4, 38810/2017-900000-304.4, 38811/2017-900000-304.4, kterými byla zamítnuta odvolání proti rozhodnutím celního úřadu ze dne 18. 7. 2016, č. j. 50521/2016-580000-41, 50518/2016-580000-41, 50517/2016-580000-41, 50513/2016-580000-41, 50505/2016-580000-41, 50503/2016-580000-41, 50501/2016-580000-41, 50499/2016-580000-41, 50498/2016-580000-41, 50497/2016-580000-41, jimiž celní úřad vyrozuměl žalobkyni o předpisu úroku z prodlení s placením spotřební daně z lihu za zdaňovací období leden, únor, březen, duben, červen, červenec, srpen, září, listopad a prosinec 2011.
2. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, usnesením ze dne 30. 1. 2018, č. j. 65 Af 82/2017-97 žalobu v části, již se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. 33425/2017-900000-304.4, 33614/2017-900000-304.4, 33622/2017-900000-304.4, 33631/2017-900000-304.4, 33636/2017-900000-304.4, 33638/2017-900000-304.4, 33641/2017-900000-304.4, 33646/2017-900000-304.4, 33649/2017-900000-304.4, 33650/2017-900000-304.4 (dále jen „rozhodnutí ze dne 29. 5. 2017“), pro opožděnost odmítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. 9. 2018, č. j. 6 Afs 58/2018-30 zamítl.
3. Předmětem soudního přezkumu tak jsou nyní pouze v záhlaví označená rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017, kterými žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutím ze dne 18. 7. 2016, jimiž celní úřad vyrozuměl žalobkyni o předpisu úroku z prodlení s placením spotřební daně z lihu za zdaňovací období leden, únor, březen, duben, červen, červenec, srpen, září, listopad a prosinec 2011.

B) Obsah žaloby

4. Žalobkyně s rozhodnutími žalovaného nesouhlasila a namítala:
 - a) prekluzi práva doměřit daň, neboť protokol o zahájení daňové kontroly byl sepsán dne 13. 8. 2013. Po tomto formálním sepsání protokolu o zahájení daňové kontroly správce daně nečinil žádné faktické úkony po dobu více než 8 měsíců, když až dne 15. 5. 2014 vyzval žalobkyni k předložení dokladů výzvou dle § 86 odst. 3 daňového řádu, přičemž ani tato výzva není bez dalšího daňovým řádem požadovaným prvním úkonem správce daně; tím je až samotné prověřování takových podkladů poskytnutých žalobkyní. V této souvislosti žalobkyně poukázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2006, sp. zn. 8 Afs 7/2005, a uvedla, že přerušení tříleté prekluzivní lhůty vyvolává zahájení daňové kontroly pouze tehdy, jde-li o zahájení řádné, za takové nelze považovat

sepsání protokolu, aniž by ze strany správce byly konány jakékoli úkony s kontrolou související. Žalobkyně tak má za nepochybné, že prekluzivní lhůta k doměření spotřební daně rozhodnutími ze dne 29. 5. 2017 uplynula dříve, než tato rozhodnutí ze dne 29. 5. 2017 byla správcem daně vydána a na úkony správce daně směřující k jejímu doměření je třeba pohlížet jako na nezákonné;

b) nezákonnost zahájené daňové kontroly. Dle žalobkyně správce daně dlouho před zahájením daňové kontroly seznal skutečnosti a důkazy pro postup podle § 145 odst. 2 věty první daňového řádu, přesto však tak svévolně a nedůvodně nepostupoval a po dlouhé době od seznání skutečností zahájil bez dalšího daňovou kontrolu, ačkoli měl vědomosti pro výše uvedený zákonný postup. Dle žalobkyně se tak jedná o stejnou situaci, k níž se vyslovil ve svém usnesení ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 1 Afs 183/2014 rozšířený senát Nejvyššího správního soudu;

c) nezákonnost doručování rozhodnutí ze dne 29. 5. 2017, neboť byla doručována žalobkyni do její datové schránky, namísto její plnou mocí ze dne 31. 12. 2010 zmocněnému zmocněnci na jeho adresu bydliště. Jelikož má žalobkyně za to, že rozhodnutí ze dne 29. 5. 2017 jí tak nebyla doposud zákonně doručena, budou tato rozhodnutí žalobkyni doručena až po uplynutí tříleté prekluzivní lhůty dle § 148 odst. 1 a 3 daňového řádu, když daňová kontrola byla zahájena již dne 13. 8. 2013 a rozhodnutí ze dne 29. 5. 2017 nebyla dosud žalobkyni zákonným způsobem doručena.

5. Žalobkyně dále poukázala na další žalobní body, které se shodují s odvolacími důvody uplatněnými v odvolání a jeho doplnění, tj. na zavedenou správní praxi správce daně ohledně vedení daňové evidence a na povinnost správce daně postupovat tak, aby byla zachována rovnost obou stran daňového řízení a žádná z nich si nedlužila.

C) Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný k žalobě uvedl, že s právními názory žalobkyně uvedenými v žalobě nesouhlasí. Žalovaný je toho názoru, že žádný z uvedených žalobních důvodů se netýká předmětných platebních výměrů na úrok z prodlení a neshledal žádnou nezákonnost nebo nesprávnost přezkoumávaných předpisů úroku z prodlení a vzhledem k tomu, že ani žalobkyně nevznáší proti správnosti nebo zákonnosti platebních výměrů na úrok z prodlení v žalobě žádné nové námitky, žalovaný setrvává na svém názoru, že po provedených změnách byly žalobkyni úroky z prodlení předepsány řádně a v souladu s právními předpisy. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu žalobkyně v plném rozsahu zamítl.

D) Posouzení věci krajským soudem

7. Správní soudy poskytují na návrh ochranu veřejným subjektivním právům (§ 2 a § 5 s. ř. s.) Dle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumává soud napadené výroky v mezích žalobních bodů. Smyslem uvedení žalobních bodů [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 3/2008-78).
8. Jak ve svém rozsudku ze dne 25. 7. 2018, č. j. 8 Azs 59/2018-59 uvedl Nejvyšší správní soud, *odpovědnost za formulaci žalobních bodů má stěžovatel. Pokud učiní předmětem řízení před krajským soudem námitku, která se míjí s důvody, pro které bylo rozhodnuto, a její posouzení nemůže mít vliv na výsledek správního řízení, krajský soud se takovou námitkou nezabývá. V takovém případě by se měl omezit pouze na vyřčení toho, že jakékoliv*

její posouzení nemůže mít vliv na výsledek správního řízení a žalobu zamítnout. Opačný výklad by vedl k nesmyslné situaci, jelikož by se soudy musely materiálně vyjadřovat k závěrům, ačkoliv by jejich korekce či změna nemohla žádným způsobem zasáhnout do právního postavení žalobců.

9. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem soudního přezkumu jsou s ohledem na částečné odmítnutí žaloby usnesením zdejšího soudu ze dne 30. 1. 2018, č. j. 65 Af 82/2017-97, toliko rozhodnutí ze dne 15. 6. 2017, jimiž žalovaný potvrdil rozhodnutí celního úřadu, kterými celní úřad vyrozuměl žalobkyni o předpisu úroku z prodlení s placením spotřební daně z lihu, a proti těmto rozhodnutím nesměřuje žádný žalobní bod, když veškeré žalobkyní vymezené žalobní body směřují proti rozhodnutím ze dne 29. 5. 2017, jimiž byla žalobkyni vyměřena za jednotlivá zdaňovací období spotřební daň, krajský soud se těmito námitkami nezabývá a uzavírá, že vzhledem k předmětu přezkumu jsou tyto žalobní body nedůvodné.
10. Povinnost platit úrok z prodlení vzniká dle ustanovení § 252 daňového řádu ze zákona v případech, kdy nebyla splatná daň uhrazena nejpozději v den její splatnosti. V posuzovaném případě byla žalobkyni spotřební daň z lihu za jednotlivá zdaňovací období pravomocně doměřena následně, po její splatnosti (§ 135 daňového řádu ve spojení s § 76 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních). Žalobkyně by tak proti rozhodnutím, jimiž byla vyrozuměna o předpisu úroku z prodlení, mohla brojit toliko proti jejich nesprávnému předpisu. Žádnou takovou námitku však neuplatnila.

E) Závěr a náklady řízení

11. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. listopadu 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

